

Jorden er hård som cement ca. 40 cm ned, og det var et slidsomt arbejde at grave bivuak-hullerne, som skulle tjene som natteleje. Her har 498 Poul Nielsen travlt med hakke og spade, og det varede ikke længe, før han måtte smide nogle af de mange lag tøj - det blev for varmt i kulden...

Køkkenfolkene er særlig populære på disse ture

Danske

Tekst: Sven Hauerbach
Foto: Børge Walther

Feltøvelsen er i fuld gang. 538 Kaj Mathiasen og 550 Thor kil Jørgensen bevogter en lille høj med deres lette maskingevær

Det gælder om at kende fiduserne, når man er på bivuak-øvelse. Soldaterne har således fundet ud af, at et par solide humpler rugbrød er gode at spise, før man går til ro i den kolde jordseng. Her gumler 638 Otto Sørensen løs på sin tørre »kage«, før han skal sove

En kop skoldende hed kaffe gør underværker. Overfærnik G. C. Nielsen (til venstre) overvåger uddelingen

Motorordonnansen 497 Ib Espersen havde det største besvær med at få sin Nimbus gennem terrænet, men han klarede den...

JENS'ER i vinterkrig

SE og HØR følger et kompagni på en barsk vinterøvelse i Nordsjælland — 50 km.s marchturer og overnatning i det fri slår mærkeligt nok forkølelser på flugt

Det er koldt at være rødspætte, men det er sandelig osse en kølig omgang at være en dansk Jens på vinterøvelse! Alle vore hjemlige tropper har været udkommanderet under den store „forårsmanøvre“, som snart må have navneforandring til vintermanøvre. Der var nemlig ikke spor forår i luften, frosten fik den høje sne til at knirke, når de tunge støvler trampede frem i det hvidpudrede terræn, og de afdelinger, der skulle sove i det fri under åben himmel — i bivuak — fik nogle tænderklaprende oplevelser at fortælle om. Igennem hele den strenge kuldeperiode var soldater fra alle afdelinger ude på bitre forøvelser til manøvren.

Man skulle rent umiddelbart tro, at geledderne blev tyndet ud af mange forkølelsessygdomme, men det er ikke tilfældet. De hårde strabadser i kulden, de op til 50 km lange marchturer og opholdet i bivuak medfører tværtimod, at sundhedstilstanden er langt bedre end under dagligt kaserneliv. Gutterne bliver hærdede, og bortset fra enkelte tilfælde af mindre frostangreb i ører eller kinder er der ikke brug for læge eller infirmeri. Og soldaterne kan mærkeligt nok lide de barske ture. De klæder sig på i alt det tøj, de har fået udleveret, og selv om det ikke er helt efter de militære regler, kommer bedstemors hjemmestrikkede vanter, et bundt lunende aviser og kærestens julehalstørklæde med. Enhver får lov til at beskytte sig, som han bedst kan.

SE og HØR fulgte forleden I regiment, II bataljons tunge kompagni på vinterøvelsen. Under ledelse af premierløjtnant B. Grøsfjeld og overfærnik G. C. Nielsen drog man ud fra Høvelte-lejren for at træne i bivuak- og felttjeneste. Det frøs, så det knagede, og sneen faldt tæt, men humøret var alligevel højt. Alt forløb planmæssigt, soldaterne sov sødeligt i deres selvgravede jordhuller i den lille granplantage, og ingen havde det mindste at beklage sig over. Gennem streng og sej træning var kompagniet blevet en hårdfør og humørfyldt enhed.

♦
Så er der ro i lejren. Premierløjtnant B. Grøsfjeld går sin inspektionsrunde. — Kan De holde varmen 585? spørger han ned i en grav, og med et mægtigt smil vikler Rich. Rauff sig ud af kviste, tæpper og regnslag og svarer: — Jow, tak, hr. premierløjtnant, jeg var lige ved at få en lille en på øjet...